

kommer an paa, til hvilken Tid et Skib ankommer til et oversjøist Sted, for at indtage sin Ladning, idet det derpaa kan beroe, om Ladningen kan affibes til den Brits, som er opgiben, eller om Ladningen i det Hele kan erholdes. Men nu er der, saavidt mig bekendt, flere Exempler paa, at just den Quarantaine, som et Skib er blevet underkastet, og det derved foranledigede Dphold har bewirket, at den Ladning, som skulde indtages paa et udenlandst Sted, ikke har kunnet leveres, og at derved er foranlediget vedkommende Handelshuus et meget betydeligt Tab. Den ærede Minoritet har derhos ogsaa henviist til Quarantaineforordningens §§ 8 og 10, for at gjøre opmærksom paa Samqvemmet mellem Skibe paa Soen, som komme fra smittede Steder. Jeg har kun udhævet, hvorvidt det kunde antages, at den Regjering, som var gaaet ind paa de Foranstaltninger, som jeg har omtalt, og som findes i Placaten af 20de Marts 1841, hvorved det indirecte Samqvem med Skibe og Folk fra smittede Steder er meget betydeligt modificeret og saa godt som hævet, ikke skulde ville gaae ind paa en anden Foranstaltning, som mindre vilde medføre Fare end den, som der er foreskrevet. Den meget ærede Minoritet har tillige gjort opmærksom paa, at det ikke var correct, naar jeg havde yttret, at de danske Quarantaineautoriteter kun kunde gjøre Skipperne opmærksomme paa, hvilke Quarantaine = Forholdsregler der vare at iagttage, naar Skibet var bestemt til en Havn i Østersøen, og han har navnlig udhævet, at, dersom Skibet gik til en russisk Havn, vare disse Foranstaltninger ligefrem anvendelige paa Skibet. Jeg troer imidlertid, at der her maa finde en Misforstaaelse Sted fra den ærede Minoritets Side; thi jeg fatter ellers ikke, hvorpaa denne Indvending skulde grunde sig. Saavidt mig bekendt, er det nemlig aldeles vist, at danske Quarantaineautoriteter ikke kunne underkaste noget Skib, der er bestemt til en russisk Havn, quarantainemæssig Behandling. Hertil har den danske Regjering ingen Ret. Dersom Skibet er bestemt til en dansk Havn, saa er den danske Regjering competent til at anvende de Forholdsregler mod samme, som den anseer for passende til at forhindre Brud

paa Quarantainen og Smittens Udbredelse. Men dette er ikke Tilfældet med Hensyn til Skibe, der ere bestemte til russiske Havne. Tværtimod! Da for flere Aar siden et Skib, der havde passeret Helsingør, ankom til en russisk Havn og ikke var forsynet med dansk Quarantainepas, blev det viist tilbage til Helsingør, for at underkastes den quarantainemæssige Behandling, som der var foreskrevet, og man henvendte sig til den danske Regjering med Forespørgsel om, hvorledes det var tilgaaet, at dette Skib var kommet til en russisk Havn, uden at have været underkastet Quarantaine i Danmark, hvorpaa da blev svaret, at den danske Regjering ikke havde nogen Myndighed over fremmede Skibe, som vare bestemte til russiske Havne. Den kunde kun gjøre vedkommende Capitain opmærksom paa, hvad der i russiske Havne forredes med Hensyn til Quarantainen, hvilke Forsigtighedsregler, han havde at iagttage, naar han vilde undgaae at blive afviist fra den russiske Havn og idømt en betydelig Mulct. Det forekommer mig, at der i denne Henseende neppe kan være nogen Tvivl tilbage. Jeg skal dog endnu tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, hvorledes Virkningen af denne Lovs Ikke=Antagelse vil vise sig med Hensyn til Folket, om det ikke vil medføre en stor Misfornoielse, naar — efterat der foreligger en bestemt Erklæring fra Sundhedscollegiet om, at disse Quarantaineforanstaltninger ere uhenftgsmæssige; efterat den ene Deel af den lovgivende Magt, Folkethinget, har vedkjendt sig den samme Anskuelse; efterat ligeledes Regjeringen, ved at forelægge Lovforslaget, har udtalt sig for den samme Mening —, desuagtet dette Lovforslag ikke blev antaget her. Det vil jo da blive nødvendigt, at Regjeringen maa bebyrde Handelsstanden og Enhver, som kommer til en dansk Havn, med disse meget besværende Foranstaltninger og de meget betydelige Udgifter, som derved forarsages. Dette forekommer mig dog at være en Betragtning, som man vel bør tage Hensyn til, hvis den ærede Forsamling, fordi det lægevidenskabelige Spørgsmaal skulde kunne bedømmes anderledes af enkelte Medlemmer her i Thinget, som ikke selv henhøre til Lægestanden, ikke skulde ville antage det nærværende